

“मीठे बच्चे— अहिले तिमी सत्य बाबाद्वारा सत्य देवता बनिरहेका छौ, यसैले सत्ययुगमा सत्सङ्ग गर्ने आवश्यकता हुँदैन ।”

प्रश्न:— सत्ययुगमा देवताहरूबाट कुनै विकर्म हुन सक्दैन, किन ?

उत्तर:— किनकि उनीहरूलाई सत्य बाबाको वरदान मिलेको छ । विकर्म तब हुन्छ जब रावणको श्राप मिल्न थाल्छ । सत्ययुग-त्रेतामा हुन्छ नै सद्गति, त्यस समय दुर्गतिको नाम हुँदैन । विकार नै हुँदैन जसकारण विकर्म होस् । द्वापर-कलियुगमा सबैको दुर्गति हुन्छ यसैले विकर्म भइरहन्छ । यो पनि बुझ्ने कुरा हो ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूप्रति बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ— उहाँ परमपिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । बाबाको यस्तो महिमा बताउनाले स्वतः सिद्ध हुन्छ— कृष्ण कसैको बुवा हुन सक्दैनन् । उनी त साना बच्चा, सत्ययुगका राजकुमार हुन् । उनी शिक्षक पनि हुन सक्दैनन् । स्वयं नै बसेर शिक्षकसँग पढ्छन् । गुरु त वहाँ हुँदैनन् किनकि वहाँ सबै सद्गतिमा हुन्छन् । आधाकल्प हुन्छ सद्गति, आधाकल्प हुन्छ दुर्गति । वहाँ हुन्छ सद्गति, यसैले ज्ञानको वहाँ आवश्यकता हुँदैन । नाम पनि हुँदैन किनकि ज्ञानद्वारा २१ जन्मको लागि सद्गति मिल्छ फेरि द्वापरदेखि कलियुग अन्त्यसम्म हुन्छ दुर्गति । त्यसैले कृष्ण फेरि द्वापरमा कसरी आउन सक्छन् ? यो पनि कसैको ध्यानमा आउँदैन । एक एक कुरामा धेरै गहन रहस्य भरिएको छ, जसलाई सम्भाउन धेरै सजिलो छ । उहाँ परमपिता, परम शिक्षक हुनुहुन्छ । अंग्रेजीमा सुप्रिम नै भनिन्छ । अंग्रेजी शब्द कुनै राम्रा हुन्छन् । जस्तै ड्रामा शब्द छ । ड्रामालाई नाटक भनिदैन, नाटकमा त फेर-बदल हुन्छ । यो सृष्टिको चक्र फिर्छ— यसो भन्छन् पनि, तर कसरी फिर्छ, हुबहु फिर्छ वा चेन्ज हुन्छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । भनिन्छ पनि— बनिबनाउ बनिरहेको छ..... अवश्य कुनै खेल छ जो फेरि चक्र बनिरहन्छ । यस चक्रमा मनुष्यले नै चक्र लगाउनुपर्छ । अच्छा, यस चक्रको आयु कति छ ? कसरी दोहोरिन्छ ? यसलाई घुम्न कति समय लाग्छ ? यो कसैले जान्दैनन् । इस्लामी बौद्धी आदि यी सबै घराना हुन्, जसको ड्रामामा पार्ट छ ।

तिमी ब्राह्मणको डिनायस्टी हुँदैन, यो हो ब्राह्मण कुल । सर्वोत्तम ब्राह्मण कुल भनिन्छ । देवी-देवताहरूको पनि कुल छ । यो त सम्भाउन धेरै सहज छ । सूक्ष्मवतनमा फरिश्ता रहन्छन् । वहाँ हड्डी-मासु हुँदैन । देवताहरूको त हड्डी मासु छ नि । ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा । विष्णुको नाभि कमलबाट ब्रह्मा किन देखाइएको हो ? सूक्ष्मवतनमा त यो कुरा हुँदैन । न जुहारत आदि हुन सक्छ, यसैले ब्रह्मालाई सेतो ड्रेसमा ब्राह्मण देखाइएको छ । ब्रह्मा साधारण मनुष्य, धेरै जन्मको अन्त्यमा गरिब भए नि । यस समय छन् नै खादीका कपडा । ती बिचराहरूले बुझ्दैनन् सूक्ष्म शरीर भनेको के हुन्छ । तिमीलाई बाबा सम्भाउनुहुन्छ— त्यहाँ हुन्छ नै फरिश्ता, जसको हड्डी मासु हुँदैन । सूक्ष्म वतनमा त यो शृंगार आदि हुँदैन । तर चित्रमा देखाइएको छ भने बाबा त्यसको नै साक्षात्कार गराएर फेरि अर्थ सम्भाउनुहुन्छ । जसरी हनुमानको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ । अब हनुमान जस्तो मनुष्य त कोही हुँदैन । भक्ति मार्गमा अनेक प्रकारका चित्र बनाएका छन्, जसको विश्वास बस्यो उनीहरूलाई यस्तो केही भन्यो भने त रिसाउँछन् । देवी आदिको कति पूजा गर्छन् फेरि डुबाइदिन्छन् । यो सबै हो भक्ति मार्ग । भक्ति मार्गको दलदलमा गलासम्म डुबेका छन् भने

२०७२ कार्तिक २१ शनिबार ७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन फेरि कसरी निकाल्न सकिन्छ । निकाल्नै मुशिकल हुन्छ । कोही कोही त अरूलाई निकाल्ने निमित्त बनेर स्वयं नै डुबेर जान्छन् । स्वयं गलासम्म दलदलमा फँस्छन् अर्थात् काम विकारमा गिर्छन् । यो हो सबैभन्दा ठूलो दलदल । सत्ययुगमा यी कुरा हुँदैनन् । अहिले तिमी सत्य बाबाद्वारा सत्य देवता बनिरहेका छौ । फेरि वहाँ सत्सङ्ग हुँदैन । सत्सङ्ग यहाँ भक्ति मार्गमा गरिरहन्छन्, सम्भन्छन्— सबै ईश्वरका रूप हुन् । केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ— कलियुगमा छन् सबै पाप आत्माहरू, सत्ययुगमा हुन्छन् पुण्य आत्माहरू । रात दिनको फरक छ । तिमी अहिले संगममा छौ । कलियुग र सत्ययुग दुवैलाई जान्दछौ । मूल कुरा हो यस किनारबाट उस किनारमा जाने । क्षीरसागर र विषय सागरको गायन पनि छ तर अर्थ केही बुझ्दैनन् । अहिले बाबा बसेर कर्म-अकर्मको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । कर्म त मनुष्यले गर्छन् नै फेरि कुनै कर्म अकर्म हुन्छन्, कुनै विकर्म हुन्छन् । रावण राज्यमा सबै कर्म विकर्म हुन्छन्, सत्ययुगमा विकर्म हुँदैन किनकि त्यहाँ हुन्छ रामराज्य । बाबाबाट वरदान पाएका हुन् । रावणले दिन्छ श्राप । यो सुख र दुःखको खेल हो नि । दुःखमा सबैले बाबालाई याद गर्छन् । सुखमा कसैले याद गर्दैनन् । वहाँ विकार हुँदैन । बच्चाहरूलाई सम्भाइएको छ— कलमी लगाइन्छ । यो कलमी लगाउने चलन पनि अहिले बन्छ । बाबाले कलमी लगाउन शुरू गर्नुभएको छ । पहिले जब ब्रिटिस सरकार थियो तब कहिल्यै वृक्षको कलमी लगाएको अखबारमा आउँदैनथ्यो । अहिले बाबा बसेर देवी-देवता धर्मको कलमी लगाउनुहुन्छ, अरू कुनै कलमी लगाउनुहुन्न । धेरै धर्म छन्, देवी-देवता धर्म प्रायः लोप छ । धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट भएका कारण नाम नै उल्टो-सुल्टो राखिदिएका छन् । जो देवता धर्मका हुन् उनीहरू नै फेरि त्यही देवी-देवता धर्ममा आउनु छ । हरेकलाई आफ्नो धर्ममा नै जानु छ । क्रिश्चियन धर्मका निस्किएर फेरि देवी-देवता धर्ममा आउन सक्दैनन् । मुक्ति त हुन सक्दैन । हो, कोही देवी-देवता धर्मका कनभर्ट भएर क्रिश्चियन धर्ममा गएका रहेछन् भने उनीहरू फेरि फर्किएर आफ्नो देवी देवता धर्ममा आउँछन् । उनीहरूलाई यो ज्ञान र योग धेरै राम्रो लाग्छ, यसबाट सिद्ध हुन्छ— यो हाम्रो धर्मको हो । यसमा बडो विशालबुद्धि चाहिन्छ बुझ्न र बुझाउनलाई । धारणा गर्नु छ, किताब पढेर सुनाउनु छैन । जसरी कसैले गीता सुनाउँछन्, मनुष्य बसेर सुन्छन् । कोही त गीताका श्लोक एकदम कण्ठ गर्छन् । यसको अर्थ हरेकले आ-आफ्नो निकाल्छन् । श्लोक सारा संस्कृतमा छन् । यहाँ त गायन छ— सागरलाई मसी बनाइदियौ, सारा जंगललाई कलम बनाइदियौ भने पनि ज्ञानको अन्त्य हुँदैन । गीता त धेरै सानो छ । १८ अध्याय छन् । यति सानो गीता बनाएर गलामा लगाउँछन् । धेरै साना शब्द हुन्छन् । गलामा लगाउने पनि आदत हुन्छ । कति सानो लकेट बन्छ । वास्तवमा हो त सेकेन्डको कुरा । बाबाको बन्नु भनेको विश्वको मालिक बन्नु जस्तै हो । बाबा म हजरको एक दिनको बच्चा हुँ, यस्तो पनि लेख्न शुरू गर्छन् । एक दिनमा निश्चय भयो, भट्ट पत्र लेख्छन् । बच्चा बन्यो, विश्वको मालिक भयो । यो पनि कसैको बुद्धिमा मुशिकलले बस्छ । तिमी विश्वको मालिक बन्छौ नि । वहाँ अरू कुनै खण्ड रहँदैन, नाम-निशान हराउँछ । कसैलाई थाहा पनि रहँदैन, यो खण्ड थियो । यदि थियो भने अवश्य इतिहास भूगोल हुनुपर्ने हो । वहाँ यो हुँदै-हुँदैन यसैले भनिन्छ तिमी विश्वको मालिक बन्ने हो । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— म तिम्रो बाबा पनि हुँ, ज्ञानको सागर हुँ । यो त धेरै उच्चभन्दा उच्च ज्ञान हो जसबाट हामी विश्वको मालिक बन्छौ । हाम्रो बाबा सुप्रिम हुनुहुन्छ, सत्य बाबा, सत्य शिक्षक हुनुहुन्छ, सत्य सुनाउनुहुन्छ । बेहदको शिक्षा दिनुहुन्छ । बेहदको

२०७२ कार्तिक २१ शनिबार ७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

गुरु हुनुहुन्छ, सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। एकको महिमा गरियो भने त्यो महिमा फेरि अरूको हुन सक्दैन। फेरि उसले आफू समान बनायो भने हुन सक्छ। तिमी पनि पतित-पावन हौ। सत नाम लेख्छन्। पतित-पावनी गंगाहरू यी माताहरू हुन्। शिव शक्ति भन या शिव वंशी भन। शिववंशी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। शिववंशी त सबै हुन्। बाँकी ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ त्यसैले संगममा नै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हुन्छन्। ब्रह्माद्वारा एडाप्ट गर्नुहुन्छ। पहिले पहिले हुन्छन् ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। कसैले पनि प्रश्न उठाउँछन् भने भन- उहाँ प्रजापिता हुनुहुन्छ, उहाँमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्त्यमा म प्रवेश गर्छु। देखाउँछन्- विष्णुका नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए। ठीक छ, विष्णु फेरि कसका नाभिबाट निस्किए ? त्यसमा वाणको निशानी दिन सक्छौ- दुवै ओत-प्रोत छन्। ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा। यी उनीबाट, उनी यिनीबाट पैदा भएका हुन्। यिनलाई एक सेकेन्ड लाग्छ, उनलाई ५ हजार वर्ष। यो आश्चर्यजनक कुरा हो नि। तिमी बसेर सम्झाउँछौ। बाबा भन्नुहुन्छ- लक्ष्मी-नारायणले जन्म लिन्छन् फेरि उनकै धेरै जन्मको अन्त्यमा म प्रवेश गरेर यस्तो बनाउँछु। बुझ्नुपर्ने कुरा छ नि। आउनुभयो भने सम्झाउँछौं- किन उहाँलाई ब्रह्मा भनिन्छ। सारा दुनियाँलाई देखाउनको लागि यी चित्र बनाइएका छन्। हामी सम्झाउन सक्छौं, बुझ्नेले नै बुझ्दछन्। नबुझ्नेलाई भनिन्छ- यो हाम्रो कुलको होइन। बिचारा वहाँ आए पनि प्रजामा। हाम्रो लागि त सबै बिचारा हुन् नि- गरिबलाई बिचारा भनिन्छ। कति प्वाइन्ट बच्चाहरूलाई धारणा गर्नु छ। भाषण गर्नुपर्छ कुनै विषयमा। यो विषय कहाँ कम छ र। प्रजापिता ब्रह्मा र सरस्वती, ४ हात देखाउँछन्। दुई हात छोरीका हुन जान्छ। युगल त होइन। युगल त वास्तवमा विष्णु मात्र हुन्। ब्रह्माकी छोरी हुन् सरस्वती। शंकरको पनि युगल छैन। यस कारण शिव-शंकर भनिदिन्छन्। अब शंकरले के गर्छन् ? विनाश त एटोमिक बम्बद्वारा हुन्छ। बाबा कसरी बसेर बच्चाहरूको मृत्यु गराउनुहुन्छ, यो त पाप हुन जान्छ। बाबाले त सबैलाई शान्तिधाम फर्केर लिएर जानुहुन्छ, विना मेहनत। हिसाब-किताब चुक्ता गरेर सबै घर जान्छन् किनकि विनाशको समय हो। बाबा आउनुहुन्छ नै सेवामा। सबैलाई सद्गति दिन। तिमी पनि पहिले गतिमा फेरि सद्गतिमा आउँछौ। यी कुरा बुझ्नुपर्ने छन्। यी कुरालाई थोरै पनि कसैले जान्दैनन्। तिमी देख्छौ कसैले त धेरै टाउको दुःखाउँछन्, बिलकुल बुझ्दैनन्। जो जो राम्ररी बुझ्नेहरू छन्, उनीहरू आएर बुझ्नेछन्। भन, एक एक कुरामा बुझ्नु छ भने समय दिनुहोस्। यहाँ त केवल हुकुम छ- सबैलाई बाबाको परिचय देऊ। यो हो नै काँडाको जंगल किनकि एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्, यसलाई दुःखधाम भनिन्छ। सत्ययुग हो सुखधाम। दुःखधामबाट सुखधाम कसरी बन्छ- यो तिमीले सम्झाउनु छ। लक्ष्मी-नारायण सुखधाममा थिए फेरि यिनीहरू ८४ जन्म लिएर दुःखधाममा आउँछन्। यी ब्रह्माको नाम पनि कसरी राखियो। बाबा भन्नुहुन्छ- म यिनमा प्रवेश गरेर बेहदको संन्यास गराउँछु। भट्ट संन्यास गराइदिनुहुन्छ किनकि बाबालाई सेवा गराउनु छ, उहाँले नै गराउनुहुन्छ। यिनको पछि धेरै निस्किए जसको नाम बसेर राख्नुभयो। उनीहरूले फेरि बिरालोको पूंगरे देखाउँछन्। यी सबै हुन् दन्त्य कथा। बिरालोका पूंगरा कसरी हुन सक्छन्। बिरालाले कहाँ बसेर ज्ञान सुन्छ र। बाबा युक्तिहरू बताइरहनु हुन्छ। कुनै कुरा कसैले बुझेन भने उनलाई भन- जबसम्म अल्फलाई चिनिदैन अरू केही बुझ्न सकिदैन। एउटा कुरा निश्चय गर्नुहोस् अनि लेख्नुहोस्, नत्र बिर्सिन्छ। मायाले भुलाइदिन्छ। मुख्य कुरा हो बाबाको परिचयको। हाम्रो बाबा परमपिता, परम

२०७२ कार्तिक २१ शनिबार ७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन शिक्षक हुनुहुन्छ जसले सारा विश्वको आदि-मध्य-अन्त्य रहस्य सम्झाउनुहुन्छ, जसका बारेमा कसैलाई थाहा छैन। यो सम्झाउनमा समय चाहिन्छ। जबसम्म बाबालाई चिन्दैनन् तबसम्म प्रश्न उठि नै रहन्छ। “अल्फ” लाई चिनेको छैन भने “बे” का बारेमा केही जान्दैनन्। व्यर्थमा संशय उठाइरहन्छन्, यस्तो किन? शास्त्रमा त यस्तो भन्छन्। यसैले पहिले सबैलाई बाबाको परिचय देऊ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) कर्म, अकर्म र विकर्मको गहन गतिलाई बुद्धिमा राखेर अब कुनै विकर्म गर्नु छैन, ज्ञान र योगको धारणा गरेर अरूलाई सुनाउनु छ।
- २) सत्य बाबाको सत्य ज्ञान दिएर मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर्नु छ। विकारको दलदलबाट सबैलाई निकाल्नु छ।

वरदानः- बाबा समान स्थितिद्वारा समयलाई समीप ल्याउने तत् त्वम् को वरदानी भव

आफ्नोपनलाई मेटाउनु अर्थात् बाबा समान स्थितिमा स्थित भएर समयलाई समीप ल्याउनु। जहाँ आफ्नो देहमा वा आफ्नो कुनै पनि वस्तुमा आफ्नोपन हुन्छ त्यहाँ समानतामा प्रतिशत छ, प्रतिशत मतलब अपूर्ण, यस्ता अपूर्ण कहिल्यै पूर्ण बन्न सक्दैनन्। पूर्ण बन्नको लागि बाबाको प्रेममा सदा लभलीन रहने गर। सदा लभमा लभलीन रहनाले सहजै अरूलाई पनि आफूसमान वा बाबासमान बनाउन सक्छौ। बापदादा आफ्ना लभली र लभलीन रहने बच्चाहरूलाई सदा तत् त्वम्को वरदान दिनुहुन्छ।

स्लोगनः- अरूको विचारलाई रिगार्ड दियौ भने स्वयंको रेकर्ड राम्रो बन्छ।